

чалів градъшихъ влагъ, кой то са оў ббга мовгъ,
 оўбѣшава мє, да дерзяю надежды вѣнца
 ради соплетаємаго ми ѿ Ббга. Рече сѹдіѧ: Феодоре,
 принеси жертву богомъ нашимъ, и сково-
 дисе ѿ жидающиихъ та мѣки, защо блжкъ и гбр-
 ко ще да оўмрешъ. Рече святый Феодоръ: Тіх
 мѣки, що щемъ да ги прїемемъ ѿ тѣвѣ не ми са
 мѣки, защо Господь мсй, и царь Іисусъ Христосъ є
 прѣдъ лицемъ моимъ, кой то ще да мѣ избѣви
 ѿ твойхъ мѣки, когдоты нейдишъ, понеже не
 вѣдишъ съ оѣмыми очесы. Я сѹдіѧ та се испол-
 ни съ гѣростю, и повелѣ да го фѣрлатъ въ тем-
 ницѣ, и да запечататъ двери те (враты та), и
 да го оставатъ тамъ да оўмре гладенъ. И вато
 бѣше фѣрленъ въ темница та блаженныи Феодоръ,
 хранишесе ѿ схватаго дѣха. И въ таа нѣшь мѣ
 се іаки гдѣ, и рече мѣ: дерзай (радуйся) Феодоре,
 защо дѣзъ самъ съ тѣвѣ: да не земашъ оўбо
 гастіе, или питіе земнаго, защо ще да имашъ
 дѣхъ животъ негіблющій и пѣчный съ мене на
 некеси. Я святый Феодоръ начна да поѣ и да се
 весели, и послуша го тѣлкова множество святыхъ
 ангеловъ. И стражи те темничны като чеха слад-
 ко пѣнопѣніе, станаха и шидоха при двери те
 темничны, и видоха враты та затворены, и пе-
 чать цѣлъ, поглѣднаха прѣзъ прозорцемъ, и видо-
 ха многъ народъ вѣлоризцевъ поющиихъ вѣчнѣ
 со святимъ Феодоромъ, и оўплашившесе каذاха
 пѣвлію Игемону. Онъ же стана и пойде со тѣ-
 ниемъ къ дверемъ темничнымъ, и видѣ враты та
 заключены, и вжже то желѣзно, и печать цѣлъ,
 чвеше и гласъ вѣхтре со святимъ Феодоромъ по-
 юцихъ, повелѣ на вѣны те да закиблатъ наб-
 колъ темничъ, мнѣши, че некои Христіане са съ
 Феодора, и влезна вѣхтре, никого не намери,
 токъ. 8 Христовъ Феодора свѣдана въ кладѣ: